

SUITELE LUI ALEKSANDR MULEAR: ABORDARE ISTORICO-DOCUMENTARĂ

CZU: 78.083.1.071.1

DOI: <https://doi.org/10.52673/18570461.25.1-76.19>Doctorandă **Daniela TROCINEL**E-mail: trocineldaniela@gmail.comORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5731-5332>

Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice

ALEKSANDR MULEAR'S SUITES: A HISTORICAL AND DOCUMENTARY APPROACH

Summary. The composer Aleksandr Mulear (1922–1994) made valuable contributions to instrumental chamber music in the Republic of Moldova, including the suite genre which was actively explored in the national music of the 1950–1980s. The suites for string quartet signed by the composer harmoniously integrated in the general picture of the autochthonous composition due to the complex interactions between the academic music traditions and the orientation towards folkloric sources. The work proposes a rectification of the typological, chronological and nominative information accumulated in musicology and music historiography about the composer's suites, based on the processing of several funds and collections of public institutions.

Keywords: instrumental suite, lyric suite, suite genre, string quartet, title.

Rezumat. Compozitorul Aleksandr Mulear (1922–1994) a adus contribuții valoroase în domeniul muzicii instrumentale de cameră din Republica Moldova, inclusiv al genului de suită care a fost abordat în mod activ în muzica națională a anilor 1950–1980. Suitele pentru cvartetul de coarde semnate de compozitor s-au integrat armonios în tabloul general al componisticii autohtone datorită interacțiunilor complexe între tradițiile muzicii academice și orientarea spre sursele folclorice. Lucrarea propune o rectificare a informațiilor de ordin tipologic, cronologic și nominativ acumulate în muzicologia și istoriografia muzicală despre suitele compozitorului, bazată pe procesarea mai multor fonduri și colecții ale instituțiilor publice de profil.

Cuvinte-cheie: suită instrumentală, suită lirică, genul suitei, cvartet de coarde, titlu.

INTRODUCERE

Suita, ca și majoritatea genurilor muzicale, a cunoscut un proces lung de dezvoltare, evoluând în conformitate cu situația socio-culturală și cu mijloacele de realizare artistică.

În peisajul muzical autohton, în secolul al XX-lea, suită a înregistrat un progres semnificativ, devenind un pilon esențial al transformărilor muzical-artistice din domeniul componistic național. Ascensiunea sa a fost influențată în mod substanțial de interacțiunile complexe și diverse cu alte genuri ale muzicii academice, exprimând un dialog constant între tradiție și inovație. Totodată, suita s-a dovedit a fi un gen muzical deosebit de versatil, oferind o platformă originală pentru creatorii care au explorat și valorificat sursele folclorice, ceea ce nu este surprinzător, având în vedere originile suitei în arta populară. Astfel, suita nu doar exemplifică diversitatea și bogăția patrimoniului muzical autohton, dar se impune ca un fenomen componistic important în conturarea unei identități muzicale distincte. Cercetătoarea genului, T. Berezovicova, a văzut în suită „forța vitală excepțională”, asigurată de „simplitatea și mobilitatea ei relativă, elasticitatea

structurii compoziționale și valențele imagistico-emoțive ...” [1, p. 103].

Aleksandr Mulear (1922–1994) face parte din generația postbelică de compozitori, absolvenți ai Conservatorului de Stat din Moldova. Ca și mulți dintre contemporanii săi, el a adus un omagiu genului suitei, și anume în primele două etape ale biografiei sale creative, anii 1960–1970, care în mare parte coincid cronologic cu primele două etape ale afirmării și dezvoltării suitei în componistica națională, potrivit T. Berezovicova [1, p. 20]. Astfel, merită să fie analizat în ce măsură suitele lui Mulear reflectă coordonatele artistice și stilistice ale epocii.

Moștenirea muzicală a lui Mulear nu a fost suficient studiată, inclusiv diversitatea tipologică a genului analizat. Putem afirma că muzicologia din Republica Moldova este la început de cale în studierea operei componistice a lui A. Mulear. Între timp, o primă abordare a surselor de gândire ale compozitorului relevă anumite discrepanțe privind datarea și informațiile din titlurile opusurilor sale.

Scopul acestui articol este de a oferi o analiză documentar-istorică a suitelor lui A. Mulear, inclusiv identificarea mostrelor muzicale și a înregistrărilor

audio păstrate (mai precis, dispersate) în diferite colecții, precum și analiza surselor documentare și bibliografice disponibile care confirmă existența lor. Folosind metoda empirică ce include observarea, colectarea datelor și descrierea trăsăturilor caracteristice ale genului suitei în opera lui A. Mulear, precum și compararea diferitelor mostre de manuscrise între ele și cu înregistrările lor audio și, totodată, informațiile depistate în diferite documente, autorul completează cunoștințele acumulate despre suitele compozitorului printr-un șir de precizări privind titlurile și datarea lucrărilor. Acestea din urmă sunt însoțite de o scurtă caracterizare, și oferă o atribuire preliminară a varietăților lor de gen. Se propune o evaluare a locului suitei în opera compozitorului. Autorul se concentrează asupra suitelor pentru instrumentele cu coarde.

GENUL DE SUITĂ ÎN PALMARESUL COMPONISTIC AL LUI A. MULEAR

Opusurile în genul de suită constituie un segment revelator al repertoriului instrumental al compozitorului A. Mulear, reflectând atât predilecțiile sale estetico-artistice, cât și evoluția tehnicilor sale componistice. Sursele biografice și academice disponibile relevă câteva suite cu o componentă instrumentală diversă din portofoliul componistic al maestrului, ce se înscriu în sfera muzicii atât simfonice, cât și camerale.

Aparținând diferitor perioade de creație a compozitorului, suitele lui A. Mulear se încadrează în procesul de dezvoltare a componisticii muzicale autohtone, conturând direcțiile și conținutul etapelor parcurse de acest gen. Opusurile ciclice de tip suită reflectă o evoluție semnificativă a abordării sale componistice în creația muzicală din Republica Moldova, raportându-se fie la anii 1960, care „marchează cotitura spre o îmbogățire a formei și a conținutului genului de suită” [1, p. 21], fie la anii 1970–1980, care „reprezintă pentru suitea moldovenească o adevărată perioadă de înflorire” [1, p. 25].

Trebuie menționat faptul că, în afară de lucrările intitulate „suite”, A. Mulear a mai compus opusuri care în literatura muzicologică au fost definite ca „cicluri” (de exemplu, ciclul din patru piese *Ecoul codrilor* pentru vioară și pian sau *Patru piese În memoria lui A. Stârcea* pentru cvartet de coarde). Pentru compoziția muzicală contemporană acest fenomen a devenit o tradiție, fiind reflectată în următoarea constatare: „în epoca modernă, noțiunea de suită își lărgeste accepțiunea, devenind sinonimă cu ciclul” [2, p. 529].

Primul opus în genul suitei scris de A. Mulear este *Suita din baletul Făt-Frumos* pentru orchestra simfonică (mică), finalizată în anul 1961, conform ști-

melor manuscrise care s-au păstrat în biblioteca Uniunii Compozitorilor din Moldova, actualmente fiind depozitate la AMTAP. În cercetarea dedicată suitei instrumentale în creația componistică din Republica Moldova, T. Berezovicova datează lucrarea cu anul 1960 [1, p. 123]. Este de remarcat faptul că partitura orchestrală a *Suitei* a fost publicată la una dintre editurile muzicale centrale ale URSS la doar câțiva ani după crearea sa, în 1964.

În ceea ce privește tipologia opusului vizat, cercetătorul V. Axionov a definit-o ca *suită-parafrază* cuprinzând muzica câtorva scene din baletul *Făt-Frumos* [3, p. 81]. Astfel, lucrarea lui A. Mulear marchează un punct de pornire pentru un șir de opere de acest gen, care au apărut în anii ulteriori în creația compozitorilor din Republica Moldova, și anume, cele sembrate de E. Lazarev, V. Zagorschi, Z. Tkaci ș.a.

În cadrul studiilor academice existente, care abordează suite nominalizată, ne putem raporta la analiza efectuată de muzicologul T. Berezovicova. În articolul intitulat *Particularitățile programatismului în suitea instrumentală a compozitorilor din Republica Moldova*, această suită este încadrată în categoria suitelor programatice [4, p. 15]. În aceeași ordine de idei, lucrarea se clasifică și ca suită cu un subiect bazat pe muzică de balet, reprezentând o varietate independentă de suitele orchestrale.

În sfera genului de suită, dedicată unei componențe instrumentale camerale – cvartetului de coarde –, compozitorul A. Mulear revine cu o contribuție notabilă după o pauză de șapte ani, odată cu compunerea *Suitei (lirice)* în 1967. Reluarea activității componistice în cadrul genului dat reflectă, pe de o parte, o continuitate organică în evoluția preocupărilor sale artistice, iar pe de altă parte, o revalorizare profundă a potențialului expresiv al suitei.

În deceniile următoare, maestrul a continuat să manifeste o preferință constantă față de suite pentru cvartetul de coarde, demonstrând o prolificitate deosebită. Opusurile sale au avut un impact semnificativ asupra evoluției muzicii de cameră din Republica Moldova, contribuind substanțial la consolidarea unui repertoriu original în acest domeniu.

În ceea ce privește numărul suitelor instrumentale de cameră sembrate de A. Mulear, numerotarea și datarea lor, nu există un consens între specialiști. Astfel, conform surselor biobibliografice autohtone, compozitorul este recunoscut drept autorul a patru suite instrumentale, dar data la care au fost compuse acestea variază în diferite surse. În ultimul lexicon biobibliografic al Uniunii Compozitorilor din Moldova, alcătuit în timpul vieții compozitorului, la 1 ianuarie 1988 i se atribuie patru suite neintitulate pentru cvar-

tet de coarde, create în anii 1973, 1974, 1975 și 1980 respectiv (trebuie remarcate diferențele dintre textele articolului dedicat autorului din această ediție bilingvă!) [5, pp. 61-62]. Cu toate acestea, prima *Suită* nu este numerotată. În ediția lexiconului *Kompozitory i muzykovedy Moldavii*, alcătuitor V.M. Degtearev, de asemenea, este utilizat pentru această lucrare termenul generic de *Suita* fără a se specifica vreun număr sau titlu asociat [6, p. 57].

Autoarele lucrării *Kamerno-ansamblevaya muzyka v Respublike Moldova*, N. Kozlova și S. Tsirkunova, menționează aceeași compoziție fără numerotare, denumind-o simplu, *Suita* (1973) [7, p. 232], demonstrând o viziune mai generală în identificarea opusului care de fapt reprezintă ***Suita nr. 1***.

De asemenea, în monografia *Suita instrumentală în creația componistică din Republica Moldova (Secolul XX)*, pe lângă cele trei suite numerotate și datate cu anii 1973, 1974, 1975, remarcăm că, autoarea mai include un ciclu (nenumerotat) din cinci piese (în memoria lui A. Stârcea) cu anul de compunere 1981 [1, p. 123].

Activitatea componistică ulterioară a lui A. Mulear este marcată de apariția a două opusuri – ***Suita nr. 2*** și ***Suita nr. 3*** –, incluse de însuși autor, în *Lista creațiilor scrise în perioada 1970–1980*, întocmită la data de 1 februarie 1982 și păstrată în dosarul său personal [8, pp. 12-13]. Totodată, perioada de compunere a suitelor este înregistrată și în ediția biobibliografică *Kompozitory i muzykovedy Moldavii*, alcătuitor V. Degtearev [6, p. 57], precum și în *Compozitori și muzicologi din Moldova*, alcătuitor G. Ceaicovschi-Mereșanu [5, pp. 61-62], ce oferă o documentare cronologică și contextuală a creațiilor semnate și de alți compozitori autohtoni.

I. Milyutina, autoarea studiilor științifice despre muzica instrumentală de cameră a compozitorilor din Republica Moldova, vorbind despre lucrările mai ample elaborate în baza pieselor mici semnate de A. Mulear, relatează: „Lucrul la baletul *Făt-Frumos* a fost însoțit de crearea câtorva lucrări camerale de forme mici. În anii creării compoziției de balet *Spre lumină* și a poemului simfonic *Tatarbunar*, au fost scrise piese pentru cvartetul de coarde aranjate în două suite. Iar crearea *Simfonietei* și a celui de-al doilea *Cvartet de coarde* a fost însoțită de lucrul la o colecție de 25 de piese pentru pian” [9, p. 49] (traducerea autorului).

Suitele au contribuit semnificativ atât la ranforsarea patrimoniului muzical național prin interpretarea și păstrarea lor în arhiva sonoră a Radiodifuziunii Naționale, cât și prin prezentarea acestora în cadrul concertelor desfășurate în Armenia, Cernăuți și Moscova. Importanța opusurilor este subliniată și în cele două

monografii menționate anterior [1, p. 123; 7, p. 232], în care se evidențiază relevanța suitelor în contextul muzical al vremii.

Conform literaturii muzicologice disponibile, ***Suita nr. 2*** a fost creată în anul 1974. Însă, pe pagina de titlu și postfața manuscrisului autograf, semnat de compozitor, păstrat în arhiva Companiei *Teleradio-Moldova*, este indicat anul 1973 ca dată de finalizare a opusului. De asemenea, anul 1973 este confirmat prin înregistrarea audio a *Suitei*, disponibilă în fondul de imprimări al aceleiași instituții, dar fișa explicativă a înregistrării păstrată în baza de date a Companiei *Teleradio-Moldova* nu conține informații referitoare la numele interpreților. *Suita* nominalizată apare într-o perioadă de plină maturitate componistică a maestrului.

Deși *Suita nr. 2* pentru cvartetul de coarde de A. Mulear nu este însoțită de un titlu specific, totuși denumirile celor patru părți o integrează în sfera muzicii programatice, întrucât conceptul lor „este reflectat într-un titlu sau comentariu literar al autorului și exprimat prin intermediul unor mijloace de expresie adecvate” [4, p. 13]. *Suita nr. 2* pentru cvartetul de coarde este structurată într-o formă cvadripartită, caracterizată prin alternanța între părți de dimensiuni reduse – *Pastorală* (p. I) și *Toccatino* (p. II) – și părți mai ample, precum *Andante – De leagăn* (p. III) și *Rondo – Tablou rustic* (p. IV). Trebuie remarcat faptul că denumirile părților nu sunt indicate în partitura propriu-zisă, ci sunt plasate pe pagina de titlu, în maniera de prezentare a partiturii caracteristică lui A. Mulear.

Manuscrisul ***Suitei nr. 3***, cu anul de apariție 1975, potrivit surselor muzicologice menționate, nu a fost identificat, însă înregistrarea audio a intrat în fondul de aur al Companiei Publice *Teleradio-Moldova*.

Maestrul A. Mulear revine la genul suitei după un interval de cinci ani, finalizând în anul 1980 ***Suita nr. 4***, o lucrare ce marchează un punct de referință în creația sa și subliniază continuitatea preocupărilor compozitorului în această sferă. Deși opusul nu a beneficiat de o atenție amplă în literatura de specialitate, totuși existența sa este atestată în *Lista creațiilor scrise în perioada 1970–1980*, document inclus în dosarul personal al compozitorului [8, p. 14]. De asemenea, *suita* vizată este menționată în câteva surse academice, precum lexiconul biobibliografic *Compozitori și Muzicologi din Moldova* [5, pp. 61-62] și volumul *Kamerno-ansamblevaya muzika v Respublike Moldova* [7, p. 237], care, deși nu conțin o analiză din punct de vedere muzicologic, confirmă prezența sa în cadrul panoramei generale a creației camerale autohtone. Partitura și înregistrarea audio a lucrării cu denumirea ***Suita nr. 4*** de A. Mulear nu au fost identificate în colecții de arhivă sau biblioteci.

În ceea ce privește *Ciclul de cinci piese* pentru cvartetul de coarde, scris în anul 1979, acesta, potrivit datelor consemnate pe partitura manuscrisă obținută de la Arhiva Companiei Publice *Teleradio-Moldova*, merită un studiu aparte. Relația sa cu *Ciclul de patru piese* (în memoria lui A. Stârcea), editat în 1986, omagiul special adus colegului său – compozitorul A. Stârcea, problema priorității/sucesiunii cronologice a pieselor, originalitatea ciclului vizat, corelarea cu alte lucrări ale sale din anii 1970 – ciclul *Ecoul codrilor* pentru vioară și pian și *Patru piese* pentru pian (1978) – ar trebui, de asemenea, să fie abordate în baza informațiilor din documentele de arhivă, prin compararea manuscriselor și a ediției, pentru a clarifica unele ambiguități observate în literatura de specialitate.

STUDIUL DE CAZ AL SUITELOR MULEARIENE – ENIGMA SUITEI LIRICE (1967)

Suita lirică pentru cvartetul de coarde, conform datei de pe partitură, a fost compusă de A. Mulear în anul 1967, fiind un opus muzical insuficient cunoscut și documentat în sursele academice. În mod regretabil, puținele informații atât în literatura de specialitate, cât și în dosarul personal al compozitorului, relevă caracterul sibilic al operei. Pe de altă parte, existența și autenticitatea *Suitei* sunt confirmate de manuscrisul și înregistrarea audio păstrate în arhiva Companiei Publice *Teleradio-Moldova*. Deși lucrarea nu s-a bucurat de o recunoaștere amplă în rândul cercetătorilor, muzicologilor și interpreților, partitura reprezintă o mărturie elocventă a activității creatoare a lui A. Mulear din perioada respectivă.

Partitura muzicală – manuscrisul autograf al *Suitei* – generează o serie de întrebări cu privire la denumirea și datarea sa. În primul rând, înscrierea „1967” de pe pagina de titlu nu aparține în mod clar compozitorului, spre deosebire de alte însemnări. (A. Mulear indica adesea pe prima foaie denumirile părților componente ale ciclului sau tempourile acestora.) În baza scrisului (diferit) înclinat spre stânga și a culorii violete a cernelii (în timp ce, cele patru mișcări poartă trăsăturile specifice ale caligrafiei compozitorului, fiind notate cu cerneală albastră) putem deduce că data indicată a fost adăugată, cel mai probabil, de către bibliotecar, deoarece coincide cu scrisul și nuanța numărului de inventar suprapus pe ștampila din imaginea superioară a paginii. Textul obliterated greu lizibil în limba rusă – *Biblioteka moldavskogo radiokomiteta* – se referă, cel mai probabil, la *Biblioteka Comitetului de Stat al RSSM pentru Televiziune și Radio-difuziune*.

În al doilea rând, este important să menționăm că opusul vizat apare cu două denumiri. Astfel, pe prima pagină a manuscrisului cercetat *de visu* figurează denumirea *Suita* pentru cvartetul de coarde. Însă, deoarece nu a fost posibil să localizăm manuscrisul intitulat *Suita lirică* pentru cvartetul de coarde, alegerea celei mai veridice ipoteze rămâne posibilă doar printr-o abordare deductivă. Discrepanța respectivă impune o analiză mai aprofundată pentru a clarifica autenticitatea și corectitudinea denumirii creației. Pe de o parte, observăm că titlul manuscrisului – *Suita* pentru cvartetul de coarde – este clar rescris de compozitorul însuși peste un text șters, posibil format din două rânduri, care se distinge de restul conținutului prin presiunea mai puternică a stiloului. În concluzie, o premisă cu privire la titlul menționat ar putea fi dorința ulterioară deliberată a compozitorului de a nu limita interpretarea lucrării la o anumită stare emoțională specifică, având în vedere că adjectivul „liric”, prezent în titlul (probabil) original – *Suita lirică* –, evocă introspecție și melodicitate. Deși aceste elemente sunt prezente în lucrare, totuși ele nu sunt definitorii pentru întreaga compoziție. Se prea poate că autorul a dorit să evite din motive numai de el știute o clasificare care ar restricționa înțelegerea integrală a opusului. Pe de altă parte, presupunem că, deși compozitorul a revenit asupra denumirii, stabilind varianta finală – *Suita* pentru cvartetul de coarde –, totuși inițial opusul a fost prezentat de către autor în mediul muzical cu titlul *Suita lirică*, care ulterior a circulat pe cale orală, fiind perceput și, în consecință, consemnat *tale quale*.

În acest sens, consultarea *Registrului fonogramelor din Fondul Companiei Publice Teleradio-Moldova*, elaborat de cercetătoarea H. Barbanoi în cadrul proiectului științific AMTAP *Registrul adnotat al creațiilor muzicale din Republica Moldova, 2011–2014*, în urma digitalizării fișierului pentru înregistrările audio ale lucrărilor semnate de compozitorii din Republica Moldova, ne-a permis să identificăm printre cele 99 de fișe ale operelor lui A. Mulear informațiile de interes pentru noi. Astfel, trei dintre cele patru mișcări ale partiturii manuscrise menționate ca *Suita*, și anume *Moderato sostenuto*, *Moderato assai* și *Allegro* (în contextul în care *Andante* nu este indicat), coincid în mod cert cu părțile identificate de autoare vizavi de lucrarea intitulată *Suita lirică*. Această corelație sugerează că titlul original al opusului ar putea fi considerat *Suita*, titlul alternativ fiind *Suita lirică*.

În sprijinul ipotezei de mai sus, o altă sursă semnificativă care confirmă veridicitatea titlului este înregistrarea audio păstrată în fondul Companiei *Teleradio-Moldova* ce atestă că lucrarea este, într-adevăr, denumită *Suita lirică*, fiind catalogată astfel în baza

de date a instituției abia în anul 1988. Totodată, fișa explicativă a imprimării furnizează detalii valoroase cu privire la componența cvartetului de coarde care a interpretat *Suita*: Alexandr Kaușanski (vioară I), Anatolii Mirocinik (vioară II), Alexei Amvrosov (violă) și Iurii Krilov (violoncel).

Dacă luăm în seamă faptul că nu compozitorul a specificat pe partitură anul 1967, este posibil ca *Suita lirică* să fie prima dintre lucrările lui A. Mulear în genul suitei care nu a fost încă numerotată, fiind compusă până la 1973, anul finalizării *Suitei nr. 2*. Atunci absența *Suitei nr. 4* este ușor de explicat, iar numărul total de suite instrumentale camerale – patru – rămâne neschimbat.

Suita lirică pentru cvartetul de coarde reprezintă o lucrare cvadripartită, fiind un exemplu original de complexitate și flexibilitate interpretativă, subliniată de titlurile mișcărilor desemnate prin tempouri distincte: *Andante*, *Moderato sostenuto*, *Moderato assai* și *Allegro*. Totuși, o analiză comparativă a partiturii opusului și a înregistrării audio relevă o altă succesiune a mișcărilor – *Moderato assai*, *Moderato sostenuto*, *Andante* și *Allegro*. Se remarcă faptul că părțile a II-a și a IV-a (*Moderato sostenuto* și *Allegro*) își păstrează pozițiile inițiale, ceea ce poate arăta o intenție clară din partea compozitorului de a menține anumite relații structurale în cadrul *Suitei*. Explorarea contrastului dintre notarea inițială și ordinea finală a celor patru mișcări adaugă o dimensiune interpretativă suplimentară, invitând muzicienii să reflecteze asupra intențiilor artistice și posibilităților de expresie pe care le oferă lucrarea.

Spre deosebire de suitele instrumentale cu un număr variabil de părți ale compatriotului și contemporanului său, compozitorul Gh. Neaga, A. Mulear a preferat un ciclu în patru părți.

Cu toate că *Suita* este stocată pe două suporturi – în formă de partitură notată manuscrisă și de înregistrare sonoră, confirmată de fișa completată din catalogul fonotecii radioului –, nu există nicio urmă a acesteia în literatura de specialitate și de referință. Lucrarea intitulată *Suita lirică* de A. Mulear nu figurează în niciun lexicon biobibliografic al compozitorilor din Republica Moldova; de asemenea, nu este atestată nicio suită compusă de A. Mulear în 1967.

Trebuie menționat faptul că ambiguitatea titlurilor și problema datării apar în legătură nu numai cu *Suita lirică*, ci și cu alte lucrări instrumentale ale compozitorului (a se vedea, de exemplu, cazul ciclului cvadripartit *Ecoul Codrilor* pentru vioară și pian, relatat de autoarea articolului în cauză [10]).

Identificarea tipologică a *Suitei lirice* se dovedește a fi, de asemenea, ambiguă. După cum se știe, suitele-programatice constituie lucrările ciclice cu un titlu

comun, alcătuite din părți care sunt și ele însoțite de câte un titlu, pe când suitele neprogramatice și părțile acestora nu au titluri. Cu toate acestea, *Suita lirică* se numără printre suitele care nu pot fi atribuite fără echivoc unui anumit tip, pentru că o singură parte dintre cele patru are titlu, și anume *Poveste*.

CONCLUZII

Ca urmare a analizei istorice și documentare a surselor arhivistice, bibliografice și muzicale, aflate în diverse colecții publice, am reușit să constatăm următoarele:

1. Fondul personal al compozitorului și profesorului Aleksandr Mulear, distins reprezentant al culturii muzicale din Republica Moldova, care ar putea deveni o sursă cuprinzătoare pentru studierea biografiei și creației sale, nu a fost identificat în niciuna dintre instituțiile abilitate.

2. În baza unei metodologii specifice (muzical-istorică documentară) de căutare a materialelor arhivistice, biografice și muzicale, au fost studiate inventarele fondurilor arhivistice relevante ale Republicii Moldova, cataloagele bibliotecilor, fișierele Fondului Radio al Companiei Publice *Teledradio-Moldova*, cărți de referință și enciclopedii biobibliografice tipărite, surse notografice, literatură de profil, resurse informaționale disponibile pe Internet. Au fost examinate colecțiile de manuscrise muzicale ale organizațiilor concertistice, ale instituțiilor de învățământ, ale Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova. Au fost constatate inadvertențe și interpretări ambigue în descrierea și datarea lucrărilor camerale-instrumentale ale lui A. Mulear, ceea ce face dificilă identificarea lor.

3. Respectând aspectul cronologic, expunem rezultatele principale ale cercetării surselor indicate cu referire la suitele semnate de A. Mulear.

Suita fără număr, care în majoritatea documentelor bibliografice studiate este datată cu anul 1973, se dovedește a fi de fapt prima lucrare de acest gen aparținând compozitorului. În același timp, opusul cu titlul ambiguu de *Suita* sau *Suita lirică* pentru cvartetul de coarde, având înscrierea „1967” pe partitură, poate fi considerat cel mai timpuriu exemplu de suite muleariene pentru coarde apărut înainte de 1973.

Conform datelor revizuite, *Suita nr. 2* a fost compusă în 1973, iar datarea cu anul 1975 și titlul *Suita nr. 3* sunt incontestabile.

Problema *Suitei nr. 4* rămâne deschisă până la găsirea partiturii. *Ciclul de patru (cinci) piese* pentru cvartetul de coarde, deși datează din 1979 – anul aproximativ în care a fost compusă *Suita nr. 4* –, reprezintă un alt tip de formă ciclică.

BIBLIOGRAFIE

1. Berezovicova, T. Suita instrumentală în creația compozitorilor din Republica Moldova. Chișinău: Pontos, 2015. 170 p.
2. Betea Mateiescu C. Suită. În: Dicționar de termeni muzicali. București: Editura Enciclopedică, 2010, 528-529.
3. Axionov, V. Zhanry simfonicheskoy muzyki v Moldove (30-80-e gody XX veka). Chișinău: Bulat Art Glob, 1998. 151 p.
4. Berezovicova, T. Particularitățile programatismului în suita instrumentală a compozitorilor din Republica Moldova. În: Studiul Artelor și Culturologie: istorie, teorie, practică. 2015, nr. 3 (26). Chișinău: Valinex SRL, 2017, 12-18.
5. Compozitori și muzicologi din Moldova: Lexicon biobibliografic / Alc. G. Ceaicovschi-Mereșanu. Chișinău: Universitas, 1992. 264 p.
6. Kompozitory i muzykovedy Moldavii. Biobibliograficheskiy spravochnik. / Sost. V. Degtearev. Kishinev: Timpul, 1979. 159 p.
7. Kozlova, N., Tsirkunova S. Kamerno-ansamblevaya muzyka v Respublike Moldova: voprosy teorii, istorii i metodiki prepodavaniya. Chișinău: Pontos, 2014. 256 p.
8. Dosarul personal al lui Mulear Aleksandr Borisovici, Uniunea Compozitorilor, 1952, 44 file. Arhiva Organizațiilor Social-Politice a Republicii Moldova, RM, F. 2941, nr. 3 (33).
9. Milyutina, I. Instrumental'naya miniatyura v tvorchestve Aleksandra Mulyara. În: Muzyka v Moldove: voprosy istorii i teorii. Kishinev: Shtiintsa, 1991, 46-60.
10. Trocinel D. Aspectul istoric, semantic și interpretativ al ciclului *Ecoul Codrilor* pentru vioară și pian semnat de Alexandr Mulear. În: Musica Academica. Scientific Journal, no. 1/2024, Oradea, 2024, 76-89.

Valentina Rusu Ciobanu. *Frumoasa*, 1968–1969, ulei și tempera pe pânză, 48,5 × 34,7 cm (colecția familiei).